

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרֻשֹׁת וְאַרְא כ"א טֵבֶת, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִשִׁי

הַיּוֹם בְּחֻמֶּשׁ גִּלְמַד שֶׁה' אוֹמֵר לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן אִיךָ לְדַבֵּר אֶל פְּרָעָה, אָבֵל אוֹמֵר לָהֶם שִׁפְרָעָה לֹא יִשְׁמַע וַיִּקְבֹּל אֶת הַמַּכּוֹת. וְאַזְ הַמִּצְרִיִּים יֵרְאוּ שֶׁה' הוּא הָאֱלֹהִים.

מֹשֶׁה חָשַׁשׁ שִׁפְרָעָה לֹא יִשְׁמַע אֵלָיו, אַחֲרֵי הַכֹּל, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הִקְשִׁיבוּ לוֹ!

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שְׁלֹא יַחְשׁוּשׁ מִכָּה. ה' יַעֲזֹר לוֹ. רַק עַל יְדֵי שִׁיאֲמַר לְפְרָעָה בְּתַקִּיפוֹת אֶת מַה שֶׁה' אָמַר, בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, לְמִרוֹת שִׁפְרָעָה לֹא מִבִּין אֶת הַשְּׁפָה, כִּי יִהְיֶה לוֹ אֶת הַכֹּחַ לְהִתְגַּבֵּר עַל פְּרָעָה.

בַּפַּעַם הַקּוֹדֶמֶת שִׁמְשָׁה דִּבֶּר אֶל פְּרָעָה, הוּא לֹא רָצָה לִשְׁמוּעַ, וְדִבֶּר בְּאִפְּן חֲצוּף וּמִתְרִיס כְּלָפִי ה'. בְּתוֹר עֹנֵשׁ ה' יַעֲשֶׂה שְׁלֹא יִהְיֶה קֹל לְפְרָעָה פְּתָאוּם לְהִתְחִיל לְהַקְשִׁיב לַה'. בְּמָקוֹם לַעֲשׂוֹת מַכּוֹת שֶׁהוּא לְגַמְרֵי בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִיוֹת לְבֹן אָדָם לַעֲשׂוֹת, ה' קוֹדֵם כָּל יִשְׁלַח מַכּוֹת שֶׁהַקּוֹסְמִים שֶׁל פְּרָעָה גַם יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת, בְּאִפְּן כִּזֶּה פְּרָעָה לֹא יֵרָאֶה מִיָּד שֶׁזֶה מַגִּיעַ מֵה', הוּא יִצְטָרֵף לַעֲבֹד קֶשֶׁה כְּדִי לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

אִם פְּרָעָה לֹא יִקְשִׁיב אַחֲרֵי הַמַּכּוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת, ה' יַעֲשֶׂה אֶת זֶה עוֹד יוֹתֵר קֶשֶׁה בְּשִׁבְלֵוֹ לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה. ה' יַעֲשֶׂה שִׁפְרָעָה יִתְעַקֵּשׁ מְאֹד. כַּמּוֹבֵן אִם הוּא בְּאִמָּת יִנָּסֶה הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה גַם כַּעַת.

אֲפֹלוּ אִם פְּרָעָה לֹא יִקְשִׁיב בְּסוֹף, ה' יוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בְּכָל מִקְרָה וְאַזְ מִצְרַיִם יוֹכְלוּ לִרְאוֹת שֶׁה' הוּא הָאֱלֹהִים!

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ בְּדִיוֹק מַה שֶׁה' אָמַר לָהֶם, כַּמּוֹ שֶׁנוֹכַח לְלַמֵּד מִחֵר בְּעֶזְרַת ה'. בְּזִמְנֵן הַזֶּה מֹשֶׁה הָיָה בֶן 80 וְאַהֲרֹן בֶּן 83.

תַּהֲלִים / יוֹם כ"א לַחֲדָשׁ פֶּרְקִים ק"ד-ק"ה

בְּתַהֲלִים שֶׁל הַיּוֹם יֵשׁ פָּסוּק חֲשׁוֹב "אֵל תִּיגַעוּ בְּמִשְׁחִי". הַחֲכָמִים מְסַבְּרִים לָנוּ שֶׁאַחַת הַמְּשַׁמְעוּיוֹת שֶׁל מִשְׁחָה הִיא – יְלָדִים יְהוּדִיִּים. הָרַבִּי אוֹמֵר שֶׁבְּמִיָּחַד יְלָדִים שֶׁמִּתְחַנְּכִים עַל פִּי חֲסִידוֹת וְעַל יְדֵי הָרַבִּי נִקְרָאִים מִשְׁחִי! כְּשֶׁמִּתְבּוֹנְנִים בָּהֶם, דִּבֶּר רֹאשׁוֹן נִזְכָּרִים בְּמִשְׁחָה.

בְּשִׁיחָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁל שְׁמַחַת תּוֹרָה תִּשְׁנ"ב, הָרַבִּי הַתּוֹעֵד לְמִשְׁחָה זָמַן עַל כִּי שֶׁהֵילָדִים נִקְרָאִים מִשְׁחִי

תניא / לקוטי אמרים פרק י"ד (כ"א טבת שנה פשוטה)

כל אדם יכול להיות בינוני. מה זה בעצם בינוני? בינוני הוא אדם שלא מוכן לעבור שום עברות, ולא נותן ליצר הרע לנצח!

אפילו כשהיצר הרע צץ לפתע עם רעיונות על משהו שהוא רוצה או משהו שעליו לעשות, יהודי צריך לזכור שהעברות מפרידות אותו חס ושלום מה! עליו לומר לעצמו: "אני לא רוצה להיות נפרד מה" אפילו לא לשניה אחת! במקום זה, אני רוצה להשתמש בלבושי הנשמה שלי (מחשבה, דבור ומעשה) לעבוד את ה', בגלל שאני רוצה תמיד להיות קשור אליו.

אפילו אדם שאצלו בדרך כלל היצר הרע הוא השולט ימסר את נפשו שלא לעבור על דבר שיודע שיפריד אותו מה'. יצר הרע שלנו מנסה לעתים לשכנע אותו שזו רק עברה ספציפית שמפרידה אותו מה' - אולם זו רוח שטות (מחשבת הבל). "אני יודע את האמת. אני יודע שכל עברה מפרידה בין היהודי לבין ה', ואני רוצה לשמוע לרוח השטות.

ברצוני להשאיר תמיד מחבר לה'. לא כלם יכולים לאהב את ה' מספיק חזק כדי להיות צדיק.. זו מתנה מיוחדת מה', אבל כל אחד מאתנו יכול להיות בינוני!

היום יום / כ"א טבת

פעם, האדמו"ר הקודם, פגש שואב מים עם דליים מלאים במים ואמר: "כשאדם פוגש מים, הוא צריך לומר: 'הבעל שם טוב אמר שבשרואים מים יש לומר שמים זה סימן ברכה'".

ספר המצוות / מצות לא תעשה רל"ו

המצות היומית, **מצות לא תעשה רל"ו**, היא שלא רק שאסור לנו להלוות למישהו כסף ברבית. אסור גם לאדם אחר ללוות מיהודי, ברבית. לכן למרות שהאדם שאנחנו לוויים ממנו לא יודע על המצוה, עדין אסור לנו לקחת הלוואה ממנו ולשלם רבית.

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה - פרקים י"ט, כ', כ"א

פרק י"ט - אחד הדברים אותו לומדים ברמבם היום הוא שבשבית הדין צריך לקחת שדה של לוה כדי שיוכל לממן הלוואה שלקח, הם לא לוקחים לו את השדה הטוב ביותר, וגם לא את השדה הגרוע ביותר אלא את הסוג האמצעי - הבינוני.

(התורה אומרת שהדרך הנכונה ביותר לעשות זאת זה לקחת את השדה הגרוע. אבל חכמים חששו מזה שאף אחד לא ירצה יותר לתת הלוואה למישהו, ולכן הם תקנו זאת.

פרק כ' - לומדים מה בית הדין צריך לעשות אם לאדם אין הרבה כסף או נחלות, ושני אנשים מגיעים לבית הדין כיון שהוא לא שלם חזרה את ההלוואות שהלוו לו.

למי משלמים קודם? ההלכה היא שההלוואה שנלקחה קודם, אותה משלמים קודם. אם שתיהן נלקחו באותו זמן מי שהלוו לבית הדין קודם מקבל חזרה את כספו קודם.

פרק כ"א - כולל הלכות על מקרה בו לוקחים שדה שהיה שייך לאדם שלוה את הכסף, אבל כעת הוא מכר את השדה לאדם אחר. אם זה שוה יותר כסף מסוף ההלוואה, מי מקבל את הכסף העודף?

היום הוא יום ההללדת של אחותה הצעירה של הרבנית חיה מושקא, הרבנית שיינא. היא התחתנה עם חסיד בשם ר' מענדל הורנשטיין. הם נהרגו על ידי הנאצים ימח שמם ביום השני של ראש השנה, ה' יקום דמם.

הרבי ספר עליה ספור מסים מספר פעמים, כולל יום ההללדת ויום היארצייט. באשר הרבנית שיינא היתה קטנה והמשפחה עדין התגוררה בליובאוויטש, נהגו לכנות אותה שיינדל. באשר היתה קטנה המשפחה שלה נהגו לצחוק עליה בגלל שתמיד היה לה משהו חמוד לומר. פעם אחת בצעירותה, סבה, הרבי הרש"ב, אמר לה לודא שכל דבר שהיא עושה בשבת, יהיה לכבוד שבת כולל הזמן שבו היא אוכלת או הולכת לט"ל. היא אמרה שמוכנה לעשות הכל לכבוד שבת חוץ מדבר אחד- שינה. שכן באשר ישנים, ושקועים בשנה, איך יתכן שזה יהיה לכבוד שבת?

הרבי הרי"צ ספר את הספור לרבי והרבי פעם הסביר מה נתן ללמד מהספור לקבוצת בעלי תשובה שהגיעו ל"פגישה" ב770. הרבי אמר שזה בדיוק כמו בלמוד חסידות מלמדת אותנו שאפשר לחלום בלילה על דברים שלמדו עליהם במשך היום (למדנו זאת ב"היום יום" לפני מספר שבועות) על ידי המחשבה על שבת בכל דבר שעושים, אפילו השינה תהיה לכבוד שבת. הדבר נכון במיוחד אם זה מפריע לה, ורוצים שיהיה כך, אז ה' עוזר וזה אכן יהיה כך.
(פרשת שמות ה'תשכ"ה).